

ZVONO

Nakon šest tihih godina, zvono opet zvoni

Otkako je učiteljica Sanja Petranović preuzeila ulogu ravnateljice, u školu su uvedene brojne novosti. Ravnateljica s učiteljicama biologije i kemije redovito osmišljava jelovnik zdrave prehrane koja je uvedena u našu kuhinju, veliki odmori dolaze nakon prvog (za niže razrede) i drugog sata (za više razrede), zatvoren je ulaz u školu kroz staru zgradu čime je zadovoljen standard sigurnosti. U školu je uведен video nadzor koji od sada sprječava vandale ili pak pomaže pri otkrivanju istih koji su nažalost tijekom ove školske godine nekoliko puta provalili u našu školu. Red je doveden i u školsko dvorište. Naše je

parkiralište odsad zatvoreno za sva vozila, osim za vozila zaposlenika škole i školske autobuse. Ono što je nama novinarima posebno dragو je pokretanje naše internetske stranice koja je od svog prvog dana iznimno aktivna. Osim putem internetske stranice, ove smo godine dobili priliku objavljivati svoje radove i u ZVONU! Naš je školski list posljednji put izšao 2004. godine i otada, punih šest godina "šutio". Prethodni broj je uređivala novinarska skupina pod vodstvom učitelja Pere Babića kao glavnog urednika i Saše Živkovića kao likovnog urednika.

Broj prije toga uredili su novinari pod vodstvom glavnih urednika Marijane Grgić i Marine Ščrbak te likovnog urednika Kreše Babića. Glavna voditeljica bila je Danijela Teklić, a likovni voditelj Saša Živković.

GLAVNE I ODGOVORNA

Naša novinarska skupina broji dvadesetak članova. Početkom godine radili smo projekt na temu ovisnosti, zatim smo povodom susreta Eko-škola pripremili bilten, tijekom godine objavljivali članke na našoj internetskoj stranici i suradnji s nastavnicom Ivanom Cvijović i na kraju godine, na što smo posebno ponosni, oživjeli naš list Zvono. Glavni novinari koji su sudjelovali u oživljavanju ovog lista su: Antonella Kossi, Gabriela Jaki, Andrijana Lacić, Matea Škrlec, Lora Benjak, Dorotea Tubanović, Nikolina Plentaj, Dolores Brlić, Nera Delić, Valentina Tušek (6.c), Sanja Batinjan, Željka Pavković, Natalija Piškorić, Iva Pljuščec, Ivona Kudelić, Sara

Jurić (6.b), Dora Kralj, Lara Bučev, Lucija Herceg, Valentina Đurec (8.b), a ulogu glavnog urednika preuzeala je naša nastavnica hrvatskoga jezika Andrea Katanović.

ZVONO

Broj 12

RUBRIKE:

RAZGOVORI 2
UGODNI

NOVE SNAGE 4

IZ ŠKOLSKOG 6
ŽIVOTA

MULTI-KULTI 8

IZ ĐAČKIH PERA 10
I KISTOVA

HRABRO SRCE

IGRA 14

MALA ŠKOLA 16
MUDROSTI

HOBIIJI

RAZGOVOR UGODNI S NAŠOM RAVNATELJICOM

Novinarke Lucija Herceg i
Valentina Đurec su uz čašu soka
porazgovarale s našom
novom ravnateljicom.

N: Znamo da ste 24. prosinca 2009. preuzeli ovu titulu od svog prethodnika gospodina Ivana Novosela pa smo se došli raspitati kako ste se snašli. Naša škola je jako velika. Zanima nas kako izgleda vaš radni dan.

R:

Prije no što sam preuzeila funkciju ravnateljice, ujutro me budila zvonjava malog sata. Otkako sam ravnateljica, u 6:40 bude me dva mobitela. Jedva sam se navikla na to jer sam se prije budila oko 8. Ujutro pripravim brzinski doručak i nahranim svoje kućne ljubimce: sedam mačaka i tri psa. Kada ih nahranim i pustim da se istrče, krećem na svoje radno mjesto. Poslije 8 sati očekujem najavljenе stranke, popijem kavu i pojedem sendvič. Oko 16 sati odijevam sportsku odjeću jer slijedi rekreacija. Obično trčim do sela Sv. Helena i nakon povratka krećem na crkveni zbor. Ovisno o danu, odlazim na sate engleskog jezika, a prije spavanja pročitam i odgovorim na sve pristigle mailove. Kada sve to završim, stigne ponoć i konačno odlazim na spavanje.

N: Nedostaje li vam ponekad rad u razredu?

R: Da, jako često mi nedostaje. U razredu sam boravila 32 godine i često mi nedostaje moj vlastiti razred. Kada se to dogodi, prošećem školom. Pomaže mi i sudjelovanje na probama zbora kojeg sam ponovno dovela do državnog natjecanja.

N: Otkako ste ravnateljica, uveli ste puno promjena u našu školu. Možete li izdvojiti čime ste najviše zadovoljni?

R: Najviše sam zadovoljna novom prehranom u kuhinji koja je, unatoč različitim gledištima i neslaganjima, zahvaljujući mojoj upornosti opstala. Svaki tjedan razgovaram s učiteljicama iz kemije i biologije kako bismo osmisliile novo, zdravo varivo. Također mi se sviđa podjela velikog odmora kojom jutarnja smjena nakon prva dva školska sata ima doručak, dok popodnevna smjena nakon prva dva sata ima ručak. U početku se djeci nije svidjela zdrava prehrana, no sve više i više djece se hrani u školi. Uz novu prehranu u kuhinji vrlo sam zadovoljna i radom u knjižnici u kojoj putnici čekaju autobuse provodeći vrijeme uz knjige i računala. Zadovoljna sam i video nadzorom u školi koji je bio prijeko potreban zbog nedavnih slučajeva vandalizma.

N: Smijemo li znati koji su vam daljnji planovi?

R: Neki od mojih novih projekata su cijelokupna obnova kuhinje te uređenje prehrane prema standardu HACCP-a tj. europskog standarda prehrane. Nakon završetka škole planiram uvesti pult u sklopu nove, preuređene

kuhinje preko kojeg će djeca moći uzimati svoje obroke te ih na drugom mjestu uredno ostavljati. Pult bi trebao biti u upotrebi do jeseni. Jedan od mojih novih planova je i uvođenje razгласa u učionice i školske hodnike.

N: Godinama ste vodili naš školski zbor, a to činite i sad kao ravnateljica. Možete li izdvojiti najljepše trenutke sa zborom i najdraže nagrade?

R: Svaki trenutak sa zborom bio je poseban. Ne mogu izdvojiti neke od najljepših, ali mogu dočarati i opisati njihovo prvo državno natjecanje o kojem sam oduvijek sanjala. Htjela sam sa zborom postići najbolje rezultate te sam često sanjariла o trenutku na pozornici državnog natjecanja. Kada sam dočekala taj trenutak i čula onaj zvuk koji odzvanja dvoranom, bila sam presretna. Njihove nagrade su sve pošteno zarađene te sam ponosna na njih što god osvojili. Ipak ne mogu zanemariti one prve nagrade na državnim natjecanjima koje su najslađe.

N: Čuli smo da se već dugo bavite atletikom i da postizete značajne rezultate. Možete li nam ispričati nešto i o tome?

R: Moje djetinjstvo je obilježila glazba. Sportom se nisam bavila i

to je jedino što zamjeram roditeljima jer danas shvaćam koliko je važno baviti se sportom. Sve je počelo 2000. godine kad je liječnik mome mužu strogog prepričao svakodnevnu rekreatiju. U početku je s njim trčao jedan od trojice sinova, no ubrzo je odustao. Zatim sam ja odlučila trčati s njim jer se nisam usudila pustiti ga samog. Isprrva je to bilo samo lagano trčkanje pa malo hodanja, sve dok nismo počeli brže trčati. Kasnije smo počeli trčati sve dalje i dalje s mojom šogoricom koja se bavi atletikom. Polako smo kretali i na razne utrke i maratone.

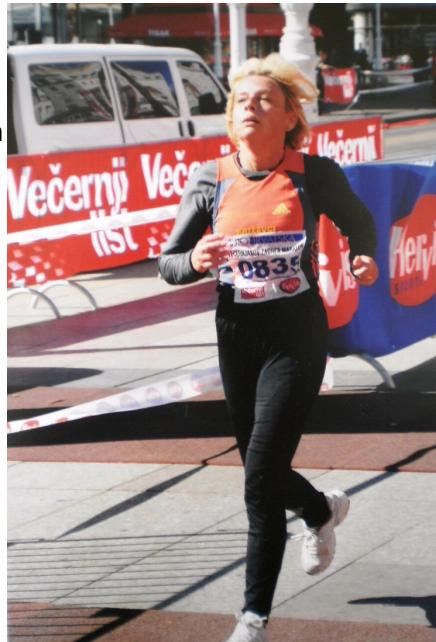
Prvog svibnja ravnateljica je otrčala polumaraton na kojem je zauzela visoko 4. mjesto i osvojila nagradu, no ipak kaže da joj od svega toga nagrade najmanje znače. U njenom uredu, na zidovima i po policama, možemo vidjeti brojne medalje i pehare.

N:Volite li putovati, ako da, koje biste mjesto najradije posjetili?

R: Itekako volim putovati. Posjetila sam brojna mjesta u Hrvatskoj i sve otoke osim Malog i Velog Lošinja. Planiram posjetiti i njih, a od stranih zemalja htjela bih posjetiti Francusku, odnosno Pariz.

8. Puno vam hvala na razgovoru. Želite li za kraj nešto poručiti našim čitateljima ?

Naravno. Bliži se kraj školske godine i lijepo je vrijeme. Treba ga pametno iskoristiti. Obavezno obratite pozornost na učenje, pogotovo osmaši koji ove godine kreću u srednju školu. Vrlo sam sretna zbog naših novina koje su ponovno aktivne i želim vam poručiti da pratite našu vrlo aktivnu web stranicu.

NAŠI ATLETIČARI POSTIŽU ZAVIDNE REZULTATE

Naša se škola može podići brojnim sportašima. Kako u ovom broju Zvona nije bilo mesta za sve njih, ovom smo prilikom odlučili porazgovarati s Ognjenom Mergonon i Davidom Severom, našim najboljim atletičarima.

1. Kako si se počeo baviti atletikom?

D: Počeo sam na nagovor prijatelja prije 4 godine.

O: Bio sam s mamom i bratom kad smo našli na mog sadašnjeg trenera. Mama ga je jednostavno pitala kada mogu početi trenirati. To je bilo prije dvije godine.

2. Koliko često treniraš i kako izgleda tvoj trening?

D: Treniram pet dana u tjednu. Trening započinje zagrijavanjem, istegnemo se, radimo metodiku i ubrzanja, a nakon toga u teretani radimo na snazi.

O: Radimo iste treninge.

Ognjen

David

3. Koje si nagrade osvojio baveći se atletikom? Izdvoji najdraže rezultate i nagrade.

D: Osvojio sam prvenstvo Hrvatske na 800 m i prvo mjesto na krosu Sportskih novosti na 1000 m. Ukupno sam odnio preko 50 pobjeda.

O: Tri puta sam bio prvi na krosu Sportskih novosti, bio sam drugi na prvenstvu Hrvatske u krosu za mlađe kadete i treći na prvenstvu Hrvatske na 400 m, isto za mlađe kadete. Na mnogim drugim natjecanjima ostvario sam odlične rezultate.

NOVE SNAGE

Ove smo godine dobili tri nove učiteljice. Za sve one koji ih nisu imali prilike upoznati na satu, pripremili smo razgovore s njima.

Učiteljica biologije ANA JURKOVIĆ

*Kako se osjećate u našoj školi?

Paaa, da mi je zbornica malo bliže učionici i da se mogu više družiti s ljudima, definitivno bih se osjećala bolje. Sve ostalo je u redu.

*Što vam se ovdje najviše sviđa, a što biste mijenjali?

Kao učiteljici biologije naravno da mi je najljepša park šuma ispred škole. Što se ljudi tiče, uvijek su mi draži oni vedri i nasmijani. Što bih mijenjala? Voljela bih imati svoju učionicu. Naime, u biologiji i kemiiji su starije kolegice, a učionica iz prirode je premala za kvalitetno održavanje nastave. Trenutno sam u učionici iz fizike i osjećam se pomašno kao podstanar. Nemam kuda s plakatima i nemam slobodu da uredim učionicu po svojoj volji.

*Jesu li se ostvarila vaša očekivanja od ovog posla?

Da, u potpunosti.

*Kako to da ste, čim ste konačno

izašli iz njih, pojurili natrag u školske klupe?

Kad sam bila mala govorili su mi, kao i vama, da je od kolijevke pa do groba najljepše đačko doba. Nisam im onda, kao ni vi, vjerovala. Onda sam malo odrasla i shvatila da su bili u pravu, pa sam se brzo vratila.

*Čime se još bavite u slobodno vrijeme?

Koje slobodno vrijeme? Hahahaha... Šalim se. Veliki sam ljubitelj zmija i volim istraživati sve u vezi njih.

*Što vas najviše veseli?

Imam veliko društvo, vikendom uvijek smišljamo odlaske u prirodu, ribolov, Kalnik... Tada sam ja svoj na svome. Znam ih malo i zagnjaviti kad oni zapitaju koja je ovo biljka, a ja se ufuram pa pola sata objašnjavam što, gdje, kako, zašto... ali navikli su oni već na mene, nakon druge rečenice više nitko ne sluša.

*Smorate li se strogom učiteljicom?

Smatram da se red mora znati. Ne smatram to strogosću. Imala sam i ja učitelje kod kojih se dalo izvući bez učenja. Danas mi to znanje nedostaje. Zato ću ja vas poštediti toga da jednog dana poželite što ne znate prirodu.

"Poštedit ću vas toga da jednog dana ne znate prirodu."

Ista smo pitanja postavili i IVANI CVIJOVIĆ JAVORINA, novoj učiteljici iz njemačkog jezika

*Kako se osjećate u našoj školi?

Vrlo ugodno. Paralelno radim u ovoj školi i u Srednjoj školi "Ivan Seljanec" i budući da mi je rad u te dvije škole prvi "pravi" posao, koji sam dobila odmah po završetku studija, to ću uvijek pamtitи kao posebno iskustvo.

*Što vam se ovdje najviše sviđa, a što biste mijenjali?

Ja sam perfekcionist. Čak i kad je nešto dobro, nastojim to učiniti još

boljim.

*Jesu li se ostvarila vaša očekivanja od ovog posla?

Svaki posao je izazov kojem pristupam savjesno i odgovorno i uz takav stav rezultati rijetko izostanu.

*Kako to da ste, čim ste konačno izašli iz njih, pojurili natrag u školske klupe?

Pružila mi se prilika za rad u školi, a smatram kako svaku pruženu priliku treba iskoristiti. Moje zanimanje nudi mi brojne mogućnosti, no nemoguće je reći koja je od njih najbolja dok ih sam ne iskušaš. Uz to, poticajno je motivirati učenike za učenje stranih jezika jer su oni u današnjem svijetu

neophodni. Osim njemačkog, govorim engleski, talijanski i nizozemski jezik i iz vlastitog iskustva mogu reći da vas stranci ozbiljnije shvaćaju ako se potrudite uspostaviti komunikaciju s njima na njihovom materinjem jeziku, bez obzira koliko ga tečno govorite.

*Čime se još bavite u slobodno vrijeme?

Nastojim što je moguće bolje iskoristiti svoje slobodno vrijeme. Kako živim u Zagrebu, druženja s prijateljima i obitelji rezervirana su uglavnom za vikend. Budući da moj suprug ima isto zanimanje kao i ja i također putuje izvan mjesta stanovanja, već smo se navikli na takav ritam. Upisala sam i Doktorski studij moderne i suvremene hrvatske povijesti u

europskom i svjetskom kontekstu (poslijediplomski studij na Filozofskom fakultetu) pa je dio vremena rezerviran i za to. No, uz dobru organizaciju sve je moguće i sve se stigne.

*Što vas najviše veseli?

Kad ostvarim ono što sam zacrtala. Ponosna sam što sam svojim marljivim radom i upornošću s 25 godina uspjela ostvariti sve ovo.

*Smatraće li se strogom učiteljicom?

Stroga, ali pravedna!

Iz Koprivnice nam je stigla Kristina Bunić, nova učiteljica glazbene kulture

*Kako se osjećate u našoj školi?

U školi vlada ugodna atmosfera pa se i ja osjećam ugodno.

*Što vam se ovdje najviše sviđa, a što biste mijenjali?

U ovoj školi radim tek od ovog polugodišta, tako da smatram kako još nisam u poziciji da bih nešto mijenjala. Jako mi se sviđa kako je postavljena organizacija i disciplina, kako učenika, tako i cijelokupnog školskog osoblja.

*Jesu li se ostvarila vaša očekivanja od ovog posla?

Naravno da jesu. Ljudi često konstatiraju kako je teško raditi s ljudima, što i jest činjenica, ali ako nešto voliš, onda iz svake neugodne situacije izvučeš nešto pozitivno i naravno, uživaš u tome.

*Kako to da ste se, čim ste konačno iz njih izašli, odmah pojurili natrag u školske klupe?

Moje zanimanje i ne nudi puno mogućnosti zaposlenja, tako da sam samim upisom na Akademiju bila svjesna da se moja budućnost bazira na radu u školi.

"Uz dobru organizaciju, sve se stigne."

one skladbe koje su stup glazbenog stvaranja.

*Smatraće li se strogom učiteljicom?

Mislim da se prilagođavam učenicima. Naravno, ako u razredu vlada ozračje koje nam ometa rad, neću se samo osmehnuti i dopustiti da se isto i nastavi. Predmet glazbene kulture sam po sebi mora biti sinonim za lijepo i pozitivno ozračje.

"Ljudi su od samih početaka okruženi glazbom, bilo da ju stvaraju ili slušaju nečiju interpretaciju."

KNJIŽEVNI SUSRET S NADOM MIHOKOVIĆ-KUMRIĆ

**Tijekom godine našu su školu posjetili književnici Jadranko Bitenc, Jadranka Čunčić-Bandov i Nada Mihoković-Kumrić.
Lara Bučev i Dora Kralj zapisale svoje dojmove sa susreta s Nadom Mihoković-Kumrić.**

Nada Mihoković- Kumrić rođena je u Novigradu Podravskom 1952. godine. Po zanimanju je farmaceut. Njezino prvo djelo pod nazivom "Zbirka" objavljeno je 1964. u "Malim novinama". Tema "Zbirke" bila je njezina zbirka kukaca i leptira koje je u to vrijeme sakupljala (najdraži dio zbirke bio joj je leptir Lastin rep). Istu je zbirku jednog dana uništio upravo kukac - jelenak. Počela je pisati s 13 godina. Roditelji je u tome nisu podržali. Kaže da je u školi bila "Štreberica s guštom". 1966. je napisala radio-dramu Poštar. Urednicima radijske emisije drama se toliko svidjela da su pozvali malu Nadu u gostovanje. Kad se na vratima studija pojavila četraestogodišnja djevojčica, njihov se široki osmijeh pretvorio u upitnik iznad glave.

Lara i Dora s književnicom

Dakle, svoju je ljubav prema pisanju otkrila još u pubertetu i logično, kad je narasla htjela je studirati književnost. To bi se i dogodilo da najzgodniji frajer u gradu (koji je tada bio njen dečko) nije odlučio upisati farmaciju. Tako je naša omiljena književnica postala ono što je i danas - farmaceut na radost svojih roditelja.

Od 18. do 28. godine nije pisala. Kada je ponovno krenula pisati, tema svih knjiga bila joj je obitelj. Smatra da pisanje knjige traje oko 2-3 godine, no knjigu "Crveno i zeleno" piše već 10 godina. Tema tog romana je ekologija.

Napisala je nekoliko pjesama, ali sama priznaje da se s njima namučila više nego s i jednim drugim romanom koji je napisala.

Naša omiljena književnica je zbog dečka upisala farmaciju umjesto književnosti.

Njezin najuspješniji roman je "Vjetar koroz kosu" koji je napisala sa samo 16 godina, a najdraži joj je "Tko vjeruje u rode još" koji je napisan u obliku dnevnika. Priznaje da najviše voli pisati knjige za tinejdžere i da voli čitati psihološke i kriminalističke romane. Nema uzora i uvijek piše tri knjige istovremeno - prvu započinje, druga je u sredini, a treća pri kraju. Rekla nam je i da za pisanje, osim vježbe, trebamo biti rođeni s tim talentom.

Tijekom godine u našoj su školi organizirane brojne priredbe kojima smo pokazali što smo naučili

I razveselili naše njomile. Također su provedeni brojni projekti i akcije. Neke od njih počušali smo dočarati fotografijama,

Tijekom školske godine veselili smo se slaveći Dan sv. Nikole, Dan kruha, Dan zahvalnosti za plodove zemlje, Valentinovo, maskirali smo se za fašničko slavlje, učili klizati na zagrebačkoj Šalati, bili domaćini susreta Eko-škola, ali i provodili akcije čišćenja našeg parka, štednje energije, zajedno oslikavali našu uskršnju pisanicu, prikupljali stare predmete i recepte za našu zbirku... Također smo redovito posjećivali likovne galerije, imali čast susresti se i porazgovarati s novim biskupom... Svako događanje i akciju zabilježilo je oštro oko naše kamere, a s obzirom na onu staru da slika govori više od tisuću riječi, sami se uvjerite u to koliko smo se zabavili.

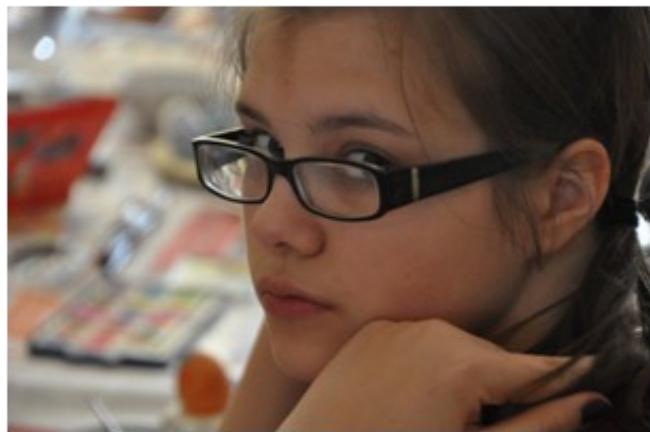

MULTI-KULTI

Jeste li se ikada pitali kako izgleda školski život u Slovačkoj, imaju li Francuzi nastavu svakog radnog dana, zvoni li školsko zvono u Poljskoj? Odgovorit će vam naši vršnjaci iz Poljske, Francuske i Slovačke te jedna irska učiteljica.

Alexandra Vogt, 14 god., Varšava, Startowa skola, Poljska

Nastava u mojoj školi počinje u 8 i završava oko 15 sati. Nakon svakog sata imamo odmor. Odmori traju 10 minuta, osim odmora nakon trećeg i četvrtog sata koji traju 25 i 30 minuta i zadnjeg odmora koji traje samo pet minuta. U mojoj školi ne postoji školsko zvono. Svi znamo raspored i trebamo se u učionici pojaviti na vrijeme. Nastavu imamo svaki dan od ponedjeljka do petka, a učimo sljedeće predmete: matematiku, poljski, engleski, španjolski, povijest, geografiju, etiku, filozofiju, biologiju, kemiju, fiziku, umjetnost i informatiku. Prije ozljede pohađala sam i satove plesa. Moji omiljeni predmeti su povijest, španjolski i etika.

Mathias Babic, 10 god., Achères, Irène Joliot -Curie , Francuska

Idem u školu Irene Joliot—Curie. Nastavu imamo svaki dan osim srijede, kada idemo u Centar za kulturu i sport. Kod nas nastava počinje u 8.30. U četvrtom razredu imamo sljedeće predmete: matematiku, civilni odgoj, povijest, geografiju, engleski, francuski i znanost. Najviše volim matematiku.

Kod nas je prvi odmor u 10 sati i traje 10 minuta. Sljedeći odmor počinje u 11.30 i završava u 13.30. Traje duga dva sata. Pod pauzom po neke učenike dođu roditelji i odvedu ih kući, a drugi ostaju, najedu se u kantini pa igraju nogomet.

U kantini hranu uzimamo sami. Odabiremo predjelo, glavno jelo, sir i desert. Moj omiljeni desert je jogurt sa šećerom.

Sljedeća pauza je u 15 sati i traje petnaest minuta. Nastava završava u 16.30. Nakon nastave ostajem još pola sata u školskom dvorištu gdje se igram do 17 sati. Nakon toga ponovno odlazim u školu na učenje do 18 sati. Dodatne aktivnosti poput gimnastike, modelarstva, atletike, poezije i nogometa počinju nakon 18 sati. Ja idem na gimnastiku ponedjeljkom i četvrtkom, rukomet petkom i streljaštvo subotom.

MULTI-KULTI

Magdaléna Masaryková, Skola Sv. Ján Bosco, Nová Dubnica, Slovačka

Kod nas nastava počinje u 8 sati i završava u 14. Odmori nam traju po pet minuta, osim odmora nakon drugog sata koji traje 20 minuta. Sati nam traju 45 minuta. Kad završimo s nastavom (u 13.30), ručamo u našoj školskoj kuhinji pa odlazimo kući.

Tijekom odmora se uglavnom pripremamo za sljedeći sat.

U školu idem pet puta tjedno, a praznike imamo u jesen (tjedan dana), za Božić, za Uskrs i ljetne praznike koji su tijekom srpnja i kolovoza.

U školi nam se nude ove izborne aktivnosti: nogomet, rukomet, odbojka, ples. Ja pohađam sate plesa.

Predmeti koje učimo su: matematika, engleski i slovački jezik, glazbeni, informatika, civilni odgoj, geografija, biologija, vjerou nauk i povijest. Moj omiljeni predmet je matematika. Što se škole tiče, najviše volim pauze i ne volim kad nastava dugo traje.

Kathy Garland, učiteljica u osnovnoj školi, Irska

U tipičnoj irskoj školi nastava počinje u 9 sati. Djeca se okupljaju u školskom dvorištu na podizanju zastave uz zvukove naše himne. Ukoliko se radi o katoličkoj školi, nakon podizanja zastave uslijedit će molitva. Učenici u našim školama cijeli radni dan provedu u istoj učionici. Premještaju se iz nje samo kada odlaze u sportsku dvoranu na sat tjelesne i zdravstvene kulture. Ako je lijepo vrijeme, sat tjelesne i zdravstvene kulture provodi se u školskom dvorištu. Naši učenici u osnovnoj školi slušaju sljedeće predmete: engleski, irski, matematiku, povijest, geografiju, znanost, socijalnu i zdravstvenu zaštitu, umjetnost, glazbeni, dramu, religiju i tjelesni. Nastava obično traje do 14 sati za učenike nižih razreda i do 15 sati za učenike viših razreda.

Kod nas osnovnu školu polaze učenici u starosti od 5 do 12 godina. Ja poučavam djecu koja imaju pet godina. Biti učitelj u irskoj školi vrlo je cijenjen i lijep posao. Prethodno sam se bavila grafičkim dizajnom i bila zaposlena u velikoj dizajnerskoj kompaniji, no otkako sam donijela odluku da postanem učitelj, uspjela sam završiti studij uz rad i promijeniti posao. Moja najbolja odluka ikada bila je upravo ta da postanem učiteljica

Kathy s kravatom u hrvatskim bojama i svojim imenom napisanim na glagoljici

IZ ĐAČKIH PERĀ I KISJOVĀ

Proljeće

Proljeće je kao lasta u letu
i svaka pčela na šarenom cvijetu.

Proljeće je potok što žubori
i zelena šuma u gori.

Proljeće je kada sve miriše i zeleni.
To je najljepše godišnje doba, barem meni.

Matej Podolski, 5. r.

Lorena Klanjec, 7.r.

Proljeće

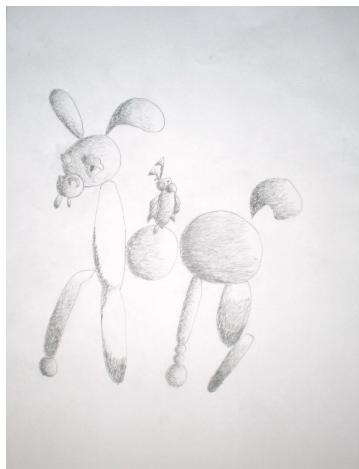
Oglasilo se proljeće,
visibaba zvoncem zvoni.
Ptičica na ples dolijeće,
na ples s glazbom punom struna.

U zoru ranu,
čuje se ševa,
kako ziba krošnju, granu,
i veselo pjeva.

Trava puna rose,
vidi se u jutra rana,
po livadi hodaju noge bose,
ispod neba obasjana.

Svježe izorane njive,
ponosno gledaju kopači.
Ususret im doprivaše k' o ribe žive,
radosni k' o pravi letači.

Luka Ištvanović, 5.r

Hana Majcen, 5.r.

Vrni se

Popoldan posle škole
fletne sam se spremil
same da ne bi
na nogomet zakesnil.

Z naherenu kapu na glave
i ruksakom na pleči
zajahal sem biciklin
i štel na igrališče pobeči.

Mislil se si za čas bum tam.
Biciklinu vetra sem dal.
“Stani,Luka!Vrni se mam”,
zakričala je mama. I ja sem stal.

I kad sem zadaču napisal ,
črna se kmica zavlekla v dvorišče.
A kak je meni bile,
to ni pital nišče.

Luka Ištvanović, 5.r.
(Rad je predložen za Lidorano 2010.)

Damir Benčak, 8 r.

JURNJAVA

Bio je početak ljeta. Izvukao sam iz garaže svoj stari bicikl i zaključio da neće izdržati još jednu sezonu. Molio sam oca da mi kupi novi, a on je, na moje oduševljenje, brzo pristao. Uzbuđeno sam birao novi bicikl i izabrao pravu jurilicu crne boje. Odmah sam se zamislio kako jurim ulicom. Istog sam se dana otisao provozati s prijateljem. Jurili smo uz potok, izvodili vratolomije, natjecali se u „vožnji bez ruku“.

Predvečer smo organizirali trku niz ulicu, od početka do kraja ulice i natrag. Mjerili smo vrijeme jedan drugome. Prvi je vozio prijatelj i mogu reći da je bio prilično dobar. Tada je došao red na mene i moju jurilicu. Bio sam uzbuđen i nestripljiv, jedva sam čekao da pokažem koliko sam brz. „Priprema, pozor, sad!“ viknuo je prijatelj. Okretao sam pedale sve brže i brže. Pomislio sam: „Jurim brzinom svjetlosti!“ U daljini sam vidio svog susjeda. Taj je mali dječak obožavao traktore i često bi dječjim traktorom „orao“ po mom dvorištu. Sad je sjedio na jednoj takvoj igrački i gledao u mene. Nalazio se na stazi, no procijenio sam da imam dovoljno prostora za prolazak. Približavao sam mu se i kad sam bio tek nekoliko metara od njega, on je naglo zaokrenuo i našao se točno ispred mene. Prestrašio sam se. Nisam se snašao, potpuno sam zaboravio na kočnice i BUM! Prednjim sam kotačem udario u njegov traktor. Napravio sam salto zajedno s bicikлом.

Čim sam pao, pogledao sam u susjeda. Ne znam točno kako, ali imao je krvi u ustima. Vjerojatno ga je udario upravljač mog bicikla. Protrnuo sam od straha i odmah mu priskočio u pomoć. On je plakao i gledao u mene s razočaranjem. Dugo sam mu se ispričavao. Na kraju je sve dobro prošlo. Susjedu je samo pukla usnica, a traktor je završio kod mog tate na popravku. Tata se pobrinuo i za to da dobijem jezikovu juhu, mada mi nakon pretrpljenog straha nije bila potrebna. Shvatio sam da u prometu treba paziti na sebe i na sve oko sebe.

Damir Benčak, 8. r.

(rad je osvojio prvo mjesto na literarnom natječaju u sklopu općinskog natjecanja iz prometa)

Darijan Mrnjavčić, 7.r.

KUTAK ZA HAIKU TRENUTAK

Nema ni neba,
nema ni zemlje— samo
stalno sniježi.

Sve jedan do drugoga
isti, ali različiti.
Liče, uvijek tako za-
nimljivo.

Spušta se večer
dana kad su padale
latice trešnje.

Među travama
cvijet neznanog imena
bijelo cvijeta.

Dejan Gajski 5.r.

Volim proljeće,
jagode i kupine
i sve plodove.

Klaudija Kostadinović, 5. r.

IZ ĐAČKE ŠPERĀ I KJSTOVĀ

Bezimeni

U jednom malom selu živio je dječak. Nije to bio običan dječak. Glasine su govorile da se rodio zvjezdane noći kada se sam Bog spustio na zemlju i dječaku podario nadljudsku snagu. Bio je jak kao dvadesetica muškaraca. Neki su ljudi u selu govorili da je polubog. Kada je porastao, pomagao je svima u selu sve dok u selo nije došao pripovjedač s pričama o kraljevima, lijepim princezama i junacima. I dječak je želio biti poput tih junaka. Odlučio je otići kralju, zaposliti se te se tamо skrasiti. Kada je došao kralju i zatražio ga da ga zaposli, kralj se počeo smijati i zaposlio ga u mlinu. Ljudi su ga tamо tjerali da radi teške poslove. No, u međuvremenu, kako je bio na kraljevu dvoru, zaljubio se u prelijepu princezu Nadju i ona u njega. Potajno su se sastajali svaki mjesec, sve dok mu Nadja nije rekla da će za tri dana kraljević doći zatražiti njezinu ruku. Kalan je tako požurio kralju kako bi prestigao kraljevića:

- Kralju moj, ja volim vašu Nadju i ona mene, mogu li zatražiti njenu ruku?

Kralj se naceri:

- Ti, ti, seljače?

- Da, ja.

- Pa imaš li ti uopće ime, slugo?

- Nemam.

- Ne mogu svoju kćer dati u ruke bezimenom čovjeku. Nije li tako?

- Nadja mi je dala ime!

- A da? Koje?

- Kalan.

- Eh, Kalane. Nisi plemić, samo si seljak. Nadja je princeza!

Ne više tako snažnim glasom, Kalan kaže:

- Mogu li ipak kako prisvojiti njenu ruku?

Kralj je dugo razmišljao:

- Samo ako ispunиш zadatku!

Tea Kelek, 3.r.

- Koji?! - povije Kalan od iznenađenja i radosti.

- Napravi planinu!

- Hvala vam kralju! - povikne on i ode sretan.

Tri dana i tri noći razmišljao je kako da to ostvari, ali je zaboravio kraljevića. Kralj je prihvatio njegovu prošnju i već sljedeći dan Kalan je čuo svadbena zvona. Njegova voljena Nadja pala je u ruke drugoga. Od silne muke i gorčine u srcu vratio se u svoje selo i sjeo na kamen u šumi. Počeo je plakati. Plakao je tako stotine godina sve dok se njegovo golemo tijelo i bistre suze nisu skamenili. Taj je kralj još dugo kraljevao sve dok nije uočio kako je pored dvorca niknula planina. Sve je ispričao svojoj kćeri koja je mislila da je Kalan otišao. Za nekoliko je noći i ona preminula zbog tužne istine, a na papiru koji je držala u ruci kada su je pronašli napisala je svoju posljednju želju:

Dragi oče,

molim te da tu goru nazoveš imenom Kalnik i da na njegovu vrhu izgradiš nepobjediv grad.

Tako je i bilo. Kralj je shvatio da Nadja nikada nije voljela kraljevića za kojeg se udala. Shvatio je da mu to nikada neće oprostiti. Zato je Nadji i Kalanu u spomen, Nadju sahranio negdje u goru koju je nazvao Kalnik. Njezin grob do danas nije pronađen.

Hana Majcen 5.r.

Kad moja majka govori

U prvom razredu

Kad moja majka govori,
mene ljubav na krilima
ponese.

Kad govori lijepo riječi,
znam da dolaze iz sredine
srca i duše.

U tom glasu ima cvijeća,
proljeća i žubor potoka.

Leon Orak, 4. r.

Petra Lugomer, 3.r.

Ja sam upoznala puno prijatelja. Naučila sam pisati pisana slova i brojati do dvadeset. Naučila sam čitati. Meni je lijepo biti u školi. Ja sam se u prvom razredu odlično provela.

Petra Jaić, 1.r.

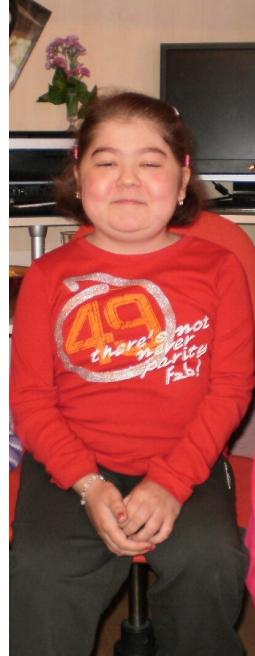
Ivona Igrić, 3.r.

HRABRO SRCE

Nikolina Srblijanović je učenica 6.b razreda. Zbog teške bolesti, Nina od petog razreda nije u mogućnosti počađati redovitu nastavu, već pohađa oblik nastave koji se naziva nastavom u kući. Unatoč problemima koje joj bolest donosi, Nina je zadržala iznimnu snagu duha i životnu radost. Osmijeh je uvijek na njenom licu, a imenik je pun petica. Vrijeme provedeno s njom prava je radost. Naše su je novinarke posjetile u njenom domu i saznale što Ninu veseli i čime se bavi.

*Kako izgleda tvoj radni dan?

Učitelji imaju svoj raspored prema kojem dolaze k meni doma i održavaju nastavu. Učim sve što i moji prijatelji u školi, ali ne u učionici, već u vlastitoj sobi. Učitelji dolaze tijekom dana u razmacima. Ponekad imam nastavu u jutro pa pauzu od nekoliko sati i onda nastavak poslije podne. Poslije nastave učim i pišem zadaću, a navečer gledam televiziju ili igram računalne igrice sa svojom braćom.

*Znači nema ustajanja ujutro? Mi bi se brzo navikle na to. Nedostaje li ti škola?

Nedostaju mi prijatelji i druženje. Voljela bih pješačiti u školu i putem se šaliti. Nedostaju mi i odmori, naše igre i priče. Više me ne bi smetalo ni rano ustajanje.

*Čime se baviš u slobodno vrijeme? Primijetile smo zanimljive lutke na tvojoj polici.

Te sam lutke izradila kad sam u veljači bila u bolnici.

Tamo su nama djeci organizirali nastavu i radionice u kojima smo izrađivali različite predmete. Inače jako volim crtati.

*Koje su ti omiljene serije, pjevači i filmovi?

Jako volim Malcolma u sredini, film Beethoven mi je odličan, a najčešće slušam Antoniju Šolu, Tošu Proeskog, Lady Gagu i Beyonce.

*Što želiš biti kad odrasteš?

Želim postati lječnica.

◊ IGRA ◊

Zanimalo nas je koje su omiljene igre naših učenika, s kim se najčešće igraju, gdje se obično igraju i koje su igre najpopularnije. Proveli smo anketu među učenicima nekoliko prvih, drugih, trećih, četvrtih, petih i šestih razreda. Ukupno smo ispitali 252 učenika i razgovarali s nekoliko roditelja kako bismo usporedili igre iz njihovog i našeg djetinjstva.

Prvo nas je zanimalo s kim se učenici najviše vole igrati. Velika većina ih je odgovorila da se najviše voli igrati s prijateljima (njih 82%), tek pokoji učenik naveo je obitelj, rođake ili kućnog ljubimca.

Zanimalo nas je i što je učenicima najbitnije u igri. Ponudli smo sljedeće odgovore: zabava, druženje, pobjeda, poštivanje pravila. Najviše je učenika istaknulo zabavu kao najbitniju (45%), zatim druženje (30%) pa poštivanje pravila (18%) i na kraju pobjedu (7%).

Pitali smo vole li se naši učenici više igrati vani s prijateljima ili u kući za računalom. Njih čak 86% navelo je igru s prijateljima u prirodi kao svoju omiljenu zabavu.

Zadnjim smotljivim pitanjem htjeli saznati koje su naše omiljene igre. Igra Graničar je uvjerljivo pobjedila s 39%, a odmah iza nje su računalne igrice sa 17% pa neke druge igre (tu se našlo baš svega, od Boce istine do Crne kraljice, no najčešće su učenici navodili nogomet). Glasovi su otišli i na druge igrice koje poredane po popularnosti idu ovim redoslijedom: razne lovice, kartaške igre, šah, igranje Lego kockicama. Zgodno je spomenuti da je samo jedan jedini učenik naveo igru Memory kao svoju omiljenu igru.

ŠTO SU O IGRI REKLI MALCI GENIJALCI?

U rječniku hrvatskoga jezika pročitali smo da je igra svaka intelektualna ili fizička aktivnost koja za cilj ima zabavu i rekreativnu vrijednost.

Igra je nogomet.

Igra je kad se igraš.

Igra je zabava.

Igra je super.

Igra je kad se lovimo oko kuće.

Igra je sreća.

Igra je najbolja.

Ja bi se igral cel dan, meni škola ne treba.

Ne znam kak reći, ali igra je super.

Igra je kad sestrī sakrijem biježnicu, a ona hoće mamī pokazati zadaču.

KAKO SU SE IGRALI NAŠI RODITELJI, BAKE I DJEDOVI?

Naši su se roditelji, djedovi i bake sjetili svog djetinjstva i omiljenih igara.

Ivica Prosenečki

Igrali smo se krpenjačama. Igra koja nam je bila omiljena zvala se "Gica". Igrala se drvenim štapićima i krpenjačama. Cilj igre je oduzeti krpenjaču, koja se nalazi na podu, drugim igračima i ubaciti je u rupe koje se prethodno iskopaju na terenu.

Osim te igre, voljeli smo se voziti na drvenim romobilima koje bi nam izradili naši roditelji. Imali smo i obruče od bačve koje smo gurali rukom i trčali za njima. Zimi smo kao sanjke koristili korito za pranje rublja. Isto tako smo znali razdvojiti smuklje (dvodjelne konjske sanjke) pa se sanjkati na njima. Radili smo i skije od klenovih dasaka, a kasnije smo počeli igrati nogomet i graničara.

Snježana Lacić

Sa svojom sestrom često izrađivala lutke od starih krpa i majica. Po cijele dane bi se igrale s njima.

Voljele smo se i ljudjati na ljučki koja je bila obješena o drvo. U proljeće smo često sadile cvijeće i uređivale svoj vrt. Sjećam se da su dječaci tada izrađivali drvene puške i igrali se rata, a kad nisu ratovali, igrali su nogomet.

Vjekoslav Škrlec

Mlinčec je bila naša omiljena igra. Zapiknuli bi drvo u zemlju i gađali ga drugim drcima. Za srušeno drvce osvajalo se 50 bodova, a za pogodeno samo 10. Ako bi pak promašio, dobio bi 10 kaznenih bodova. Igrati je moglo najviše pet igrača s time da svatko ima pravo bacati drvce 5 do 10 puta.

A što o igri kažu stručnjaci?

Naša pedagoginja Tatjana Strabić dala je svoje stručno mišljenje o igri.

Igra je sastavni dio života i stvara-
laštva djeteta, kao i temelj dječeg
razvoja, njegovih tjelesnih, intelektual-
nih i socio-ekonomskih sposobnosti.

Dijete se razvija u igri, uči kroz igru i
stječe prve pojmove o sebi i svojoj
okolini.

U djetinjstvu se igra, rad i učenje
isprenosuju. Igra nije samo zabava nego i
metoda učenja. Zapravo, svrha igre je
učenje. Ona je za dijete najvažniji
posao. Sretno djetinjstvo ne može se ni
zamisliti bez svakodnevne igre i
druženja s vršnjacima.

Igra i pozitivan stav odraslih prema igri
omogućuju djetetu da se razvija

skladno i harmonično. Nemojmo zabo-
raviti, svako dijete ima pravo na igru.
(Prema Konvenciji UN-a o pravima
djeteta)

MALA ŠKOLA MUDROSTI

Zašto bijela pastirica (ptica) maše repom kad hoda?

Da joj ne bi posipali sol na rep.

Učitelj: Što je plod hrasta?

Učenik: Ne znam.

Učitelj: Kako ne znaš, što tražimo ispod hrasta?

Učenik: Aha, vrganj!

Učitelj: Ana, ne prestaneš li pričati, premijestit ću te.

Ana: U redu, ionako mi je s Lanom ponestalo tema za razgovor.

Učitelj: Svi mi imamo oči da bolje čujemo!

Kako se na japanskom kaže ptice umiru pjevajući?

Ciu, ciu, tup!

Učitelj: U kakvoj su vezi travnjaci i biljke?

Učenik: U ljubavnoj.

Učitelj: Kako se zovu ukrasni pridjevi?

Učenik: Apetiti.

Oglas

Izgubljena je učenička knjižica puna
jedinica. Molim poštenog nalaznika da ju
zadrži.
Šestašica

Mijenjam polovnu guminicu za dvojezičnu
olovku.

Tko su jannjičari?
Ljudi koji ne jedu janjetinu.

(Ponavljamo vrste riječi.)

Učiteljica: Što je sutra?

Učenik: Utorka.

T

ČIME SE BAVE NAŠI UČITELJI KAD SE NE BAVE NAMA?

Dugo smo obilazili naše učitelje i ispitivali ih čime se bave u slobodno vrijeme. Mnogi su odgovarali da zbog silnih obaveza nemaju vremena za hobije i da se opuštaju gledajući TV ili šećući psa. Neke pak jednostavno nismo uspjeli uhvatiti na školskim hodnicima. Njima se ovom prilikom ispričavamo i obećajemo im prostor u sljedećem broju. :)

IVAN TURKALJ, vjeroučitelj

Moj hobi je kolekcionarstvo. Skupljam stari novac. Bavim se time već dvadeset godina i u svojoj kolekciji imam novac od Austro-ugarske monarhije do današnjeg dana. Bavim se i turističkim vodstvom djece i odraslih. Putujem u razne gradove, upoznajem različite kulturne i povjesne znamenitosti. Osim toga, viši sam trener nogometa i radio sam u raznim klubovima.

VALENTINA SOKAČ-KESTELI, učiteljica razredne nastave

Volim slikati, crtati i izradivati predmete vlastitim rukama. Moji hobiji su dizajn interijera i izrada nakita.

LJUBICA BABIĆ, učiteljica geografije

U slobodno vrijeme pjevam u Crkvenom zboru sv.Ane. Zbor se sastaje jednom do dvaput tjedno i broji 30 članova. Pjevamo duhovne pjesme Bogu na slavu i često putujemo u druge župe, hodočastimo i družimo se. Zbor vodi naša ravnateljica Sanja Petranović. Pjevanjem se bavim petnaestak godina i to je nešto što me stvarno veseli.

BLAŽENKA POKOS, učiteljica razredne nastave

Volim čitati knjige laganih i zabavnih sadržaja sa sretnim završetkom, a osim toga njegujem cvijeće.

MIRA HARČA, učiteljica povijesti

Redovito idem u teretanu, a u zadnje vrijeme sam ponovno krenula s trčanjem. Osim sporta, jako volim svoje cvijeće. Njegovanje cvijeća me opušta.

ANA JURKOVIĆ, učiteljica biologije

Veliki sam ljubitelj zmija. Volim istraživati sve u vezi njih. Jedna je i moj kućni ljubimac. Vrsta je Bullsnake i zove se Rory. Dobila sam je na Prirodoslovno - matematičkom fakultetu, kada je bila vrlo mala. Sada je Rory pitoma i ima 190 cm. Hranim je miševima koje nabavljam na bivšem fakultetu. Miševi su smrznuti i držim ih u škrinji. Moja majka nije bila oduševljena tom idejom, tako da se miševi nalaze u 5 vrećica i posebnoj kutiji. Rory tjedno pojede jednog miša. Ne biste vjerovali, ali zmiјe su vrlo uredni i zahvalni kućni ljubimci. Nuždu vrše jednom tjednom, tada se terarij čisti i to je zapravo sva briga koju s njima imate. Naravno uviјek mora imati svježu vodu i to je to. Nisu se baš voljni maziti tako da im odgovara mir u terariju. Više su ljubimci za gledanje nego diranje.

GORDANA NOVAK, učiteljica engleskog jezika

U slobodno vrijeme čitam knjige na engleskom. Što su deblje, to bolje. Zadnja koja me se dojmila bila je knjiga Kena Folletta "The Pillars of the Earth". Osim čitanja, jako volim putovati. Živjela sam u Londonu i Zurichu, a najdraže putovanje mi je bilo prošlogodišnje putovanje na Floridu. Oduševio me Disneyland i Los Angeles. Tijekom godine idem na aerobik.

PETAR BABIĆ, učitelj hrvatskog jezika

Napisao sam dva romana, a pored toga objavljujem likovne kritike po novinama i internetskim portalima. Već deset godina u suradnji s lokalnim udrugama organiziram i moderiram književne tribine. Ipak, najsretniji sam kad moji đaci riješe zadani zadatak za peticu jer mi je moto:"Na pismenim mladima svijet ostaje".

IGOR BRKIĆ, učitelj likovne kulture

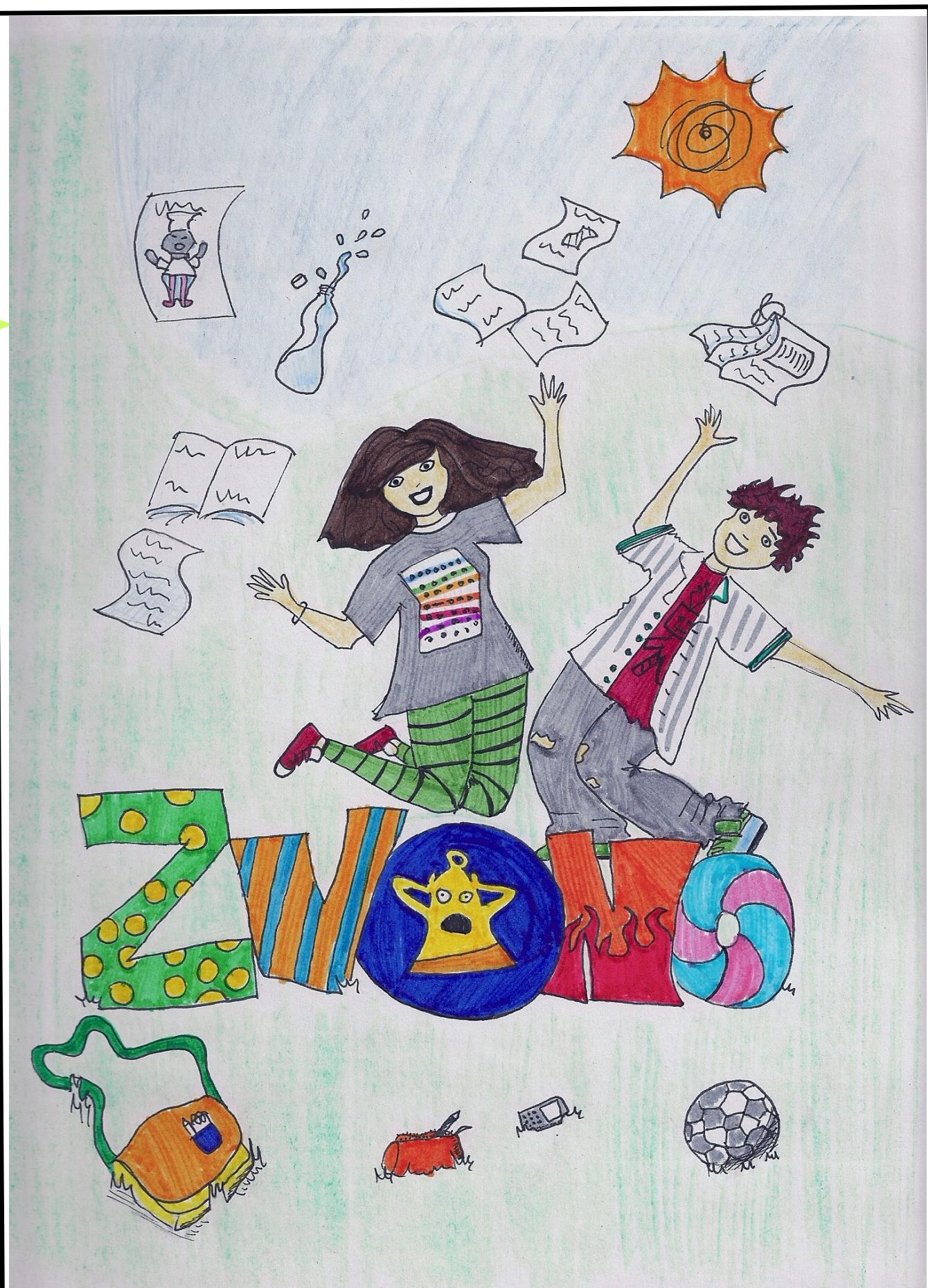
Moj hobi su borilačke vještine. Trenutno treniram tae-kwon-do, a prije sam se dugo bavio slobodnim penjanjem i bungee jumpingom.

ANDREA KATANOVIĆ, učiteljica hrvatskog jezika

Tijekom školskih praznika putujem i volontiram. Dosad sam posjetila 20 europskih zemalja. Što se tiče volontiranja, najljepša iskustva sam stekla u Češkoj gdje sam glumila u predstavi i Poljskoj gdje smo provodili interkulturnalne radionice. Tijekom godine volonterski prevodim s engleskog jezika za jednu udrugu mladih, učim češki i rekreativno se bavim trčanjem i plivanjem.

BOSILJKA ŠKARO, učiteljica matematike

Volim čitati knjige, uzbajati cvijeće i putovati. Najviše me zanimaju knjige povjesnog i ljubavnog sadržaja, a što se tiče putovanja, najljepše mi je bilo u Parizu i Rimu. Voljela bih posjetiti i Grčku, Švicarsku i Nizozemsку.

Dora Kralj, 8.r.

Pogledajte!

www.os-vnazor-kc.skole.hr